

(tenses in english)

© JUDITH CARMEL

מבנה הזמנים באנגלית**פעלי העזר באנגלית****Verb To Be**

PRESENT SIMPLE הווה	PAST SIMPLE עבר פשוט	PAST PARTICIPLE (V3)
I am	I was	been
You are	You were	been
He / She / It is	He/She/It was	been
We are	We were	been
You are	You were	been
They are	They were	been

Verb To Do

PRESENT SIMPLE הווה	PAST SIMPLE עבר פשוט	PAST PARTICIPLE (V3)
I do	did	done
You do	did	done
He / She / It does	did	done
We do	did	done
You do	did	done
They do	did	done

Verb to Have

PRESENT SIMPLE הווה	PAST TENSE עבר פשוט	PAST PARTICIPLE (V3)
I have	had	had
You have	had	had
He / She / It has	had	had
We have	had	had
You have	had	had
They have	had	had

PRESENT SIMPLE הווה פשוט

משמש לתיאור פעולה המתבצעת בדרך כלל. נוהג. הרגל. אמת כללית.

משפטי פעולה בהווה פשוט

מתוך ההגדרה של זמן "פשוט" ניתן להבין שבמשפט החיוב משתמשים רק בפועל עצמו בצורת **PRESENT SIMPLE** (צורת ההווה) בלי שום פועל עזר. בשאלה ובשלילה נשתמש בפועל העזר **TO DO** בצורת ההווה (ראה טבלה).

אם הנושא הוא גוף שלישי יחיד (**HE, SHE, IT**) הפועל יקבל תוספת של "**S**" בסופו. זה אינו סימן של רבים (לא לשכוח – הנושא הוא **גוף שלישי יחיד**) ולא של שייכות. זה פשוט שריד של הטיית הפועל שהיה נהוג בעבר.

כאשר נהפוך לשאלה ולשלילה משפט שהנושא בו הוא גוף שלישי יחיד, התוספת של "**S**" תעבור לפועל העזר **TO DO** והפועל הראשי יחזור להיות בצורת הבסיס (כלומר בלי "**S**")

דוגמאות:

כשהנושא אינו גוף שלישי יחיד

Mary and Jack **live** in New York.

Do Mary and Jack **live** in New York?

Mary and Jack **do not (don't)** live in New York.

זוהי דוגמה למשפט בו הנושא הוא **גוף שלישי רבים (Mary and Jack)**. במשפט הראשון (משפט חיוב) שמנו את הפועל בצורת ההווה כפי שהיא מופיעה לגוף **They**. במשפט השאלה והשלילה הוספנו פועל עזר **TO DO**. הוספת פועל העזר הזו היא חובה בשאלה ובשלילה בזמן ההווה הפשוט במשפטי פעולה. לא ניתן לוותר עליו ולא ניתן להשתמש בפועל עזר אחר פרט ל- **TO DO**.

כשהנושא הוא גוף שלישי יחיד

Frank **plays** the piano.

Does Frank **play** the piano?

Frank **does not (doesn't)** play the piano.

כאן נושא המשפט הוא **גוף שלישי יחיד (Frank = He)**. לכן, במשפט החיוב הוספנו "**S**" לפועל. במשפט השאלה והשלילה היינו חייבים להוסיף פועל עזר **TO DO**, וברגע שהוא הופיע, הוא קיבל את תוספת ה-**S** (בגלל חוקי הכתיב זה מופיע בצורת "**ES**" בפועל **TO DO**) והפועל עצמו חזר לצורת השורש (כלומר בלי שום תוספת).

חוקי כתיב להוספת "**S**" בגוף שלישי יחיד:

1. אם המילה מסתיימת באות "**O**" אחרי עיצור – מוסיפים "**ES**" (do – does, go – goes)
  2. אם המילה מסתיימת באות "**Y**" אחרי עיצור, האות "**Y**" נופלת ובמקומה מוסיפים "**IES**" (study – studies, cry – cries).
- אם המילה מסתיימת באות "**Y**" אחרי תנועה, האות "**Y**" תישאר ונוסיף כרגיל "**S**" (play – plays).
- אם המילה מסתיימת באותיות "**S**", "**SH**", "**CH**", "**X**", "**Z**", נוסיף "**ES**" (mix – mixes).

משפטי מצב בהווה פשוט

משפטי המצב בהווה פשוט מציינים **מצב** כללי או אמת כללית (הוא תלמיד טוב), או **מצב** המתרחש עכשיו (אני רעב). בכל מקרה זהו מצב, לא פעולה.

במשפטי מצב בעברית, למשל, לא יופיע שום פועל בזמן הווה. לדוגמה: "אנחנו בבית". באנגלית חייב להיות פועל בכל משפט, גם במשפטי מצב. ולכן במשפטי מצב נשתמש בפועל **TO BE** (להיות) בזמן ההווה. יש לשים לב לעובדה שפועל זה משתנה בהתאם לגוף (ראה טבלה).

אין שום תוספת של "S" בגוף שלישי יחיד כל עוד יש פועל **TO BE** במשפט.

בהווה פשוט (וגם בעבר פשוט), אם יש פועל **TO BE** במשפט מצב, אין שום פועל אחר לצידו. שהרי אילו היה צורך בפועל ממשי, היה זה משפט פעולה ולא משפט מצב.

בשאלה ובשלילה משתמשים בפועל העזר **TO BE** שנמצא כבר במשפט. לא מכניסים שום פועל עזר נוסף.

דוגמאות:

Peter **is** a good worker.
Is peter a good worker?
 Peter **is not (isn't)** a good worker.

You **are** very hungry.
Are you very hungry?
 You **are not (aren't)** very hungry.

I **am** tired.
Am I tired?
 I **am not** tired.

FUTURE TENSE זמן עתיד

ניתן להשתמש בכמה צורות של עתיד באנגלית. הכל תלוי במידת הממשות של הפעולה העתידית.

FUTURE SIMPLE עתיד פשוט

מציין כוונה לפעולה בעתיד. הפעולה אינה מתוכננת לפרטי פרטים, ומדברים עליה בצורה כללית (יום אחד אטוס לדרום אמריקה).

זמן העתיד הפשוט נבנה ע"י הוספת פועל העזר **WILL** לפני הפועל עצמו (שיופיע בצורת הבסיס שלו). כאן אין שום תוספת של "S" בגוף שלישי יחיד, ובשאלה ובשלילה נשתמש באותו פועל עזר **WILL** ולא נוסיף שום דבר אחר. פועל עזר זה אינו משתנה באף גוף.

דוגמאות:

Tom **will help** you with your work.
Will Tom **help** you with your work?
 Tom **will not (won't) help** you with your work.

My cousins **will arrive** next month.
Will my cousins **arrive** next month?
 My cousins **will not (won't) arrive** next month.

GOING TO עתיד

מציין פעולה מתוכננת ומפורטת לעתיד הנראה לעין. כמו בעברית "הוא עומד לקחת את הכלב לטיול".

צורת העתיד הזאת נוצרת ע"י הצירוף של פועל העזר **TO BE** בהווה פשוט ובצורה המותאמת לגוף (ראה טבלה) עם **GOING TO** ולאחריו הפועל הראשי בצורת הבסיס.

בשאלה ובשלילה נשתמש בפועל העזר **TO BE** שהיה קיים כבר במשפט.

It **is going to rain**.
Is it **going to rain**?
 It **is not (isn't) going to rain**.

We **are going to work** hard this afternoon.
Are we **going to work** hard this afternoon?
 We **are not (aren't) going to work** hard this afternoon.

צורה נוספת לביטוי פעולה מתוכננת לעתיד הקרוב היה השימוש בזמן ההווה הממושך (ראה פרק בשם זה).

PRESEN T PROGRESSIVE (PRESENT CONTINUOUS) הווה ממושך

ההווה הממושך משמש בעיקר לשני צרכים:

1. לציין פעולה המתבצעת ברגע זה.
2. לציין פעולה מתוכננת לעתיד הקרוב.

בשני המקרים מבנה הפועל הוא זהה: פועל **TO BE** בהווה (ראה טבלה) והפועל עצמו בתוספת **"ING"**.

דוגמאות:

לציין פעולה המתרחשת ברגע זה:

It **is raining**!
Is it raining?
 It **is not (isn't) raining**.

You **are making** too much noise.
Are you making too much noise?
 You **are not (aren't) making** too much noise.

לציין פעולה מתוכננת לעתיד הקרוב:

I **am visiting** my uncle this evening.
Am I visiting my uncle this evening?
 I **am not visiting** my uncle this evening.

Diana and Tom **are arriving** at 6:00.
Are Diana and Tom **arriving** at 6:00?
 Diana and Tom **are not (aren't) arriving** at 6:00.

כשמשתמשים בצורת ההווה הממושך לציין פעולה בעתיד הקרוב, יש צורך לציין ביטוי של עתיד כגון **"this evening"** או **"at 6 o'clock"**.

חשוב לציין כי הצירוף של פועל **TO BE** בהווה והפועל עצמו בתוספת **"ING"** חייב להיות ביחד. לא ניתן להשתמש בפועל עזר אחר או לשים פועל עזר **TO BE** עם הפועל בלי תוספת **"ING"**, ממש כפי שלא ניתן להשתמש בפועל עם תוספת **"ING"** בלי פועל **TO BE**.

הפועל עצמו נותן את המשמעות ואילו פועל העזר נותן את הזמן הדיקדוקי. כלומר, אם נשים את פועל **TO BE** בזמן עבר (ראה טבלה) והפועל עצמו עם תוספת **"ING"**, יוצא שיצרנו זמן אחר לגמרי – עבר ממושך ולא הווה ממושך.

חוקי כתיב להוספת **"ING"**:

1. אם הפועל מסתיים בשלוש האותיות האחרונות – עיצור - תנועה – עיצור, וההדגשה היא על ההברה האחרונה, מכפילים את העיצור האחרון לפני הוספת **"ING"**. (begin – **beginning**, sit – **sitting**).

2. אם הפועל מסתיים באות **"E"** אחרי עיצור, האות **"E"** תיפול לפני הוספת **"ING"**. (dance – **dancing**, move – **moving**).

STATIVE VERBS

זוהי קבוצה של פעלים שלא יכולים להופיע בזמן ההווה הממושך (או בכל זמן ממושך אחר). המשותף לכל הפעלים האלה היא העובדה שאלה אינם פעלים רצוניים. למשל הפועל "להביט" הוא פועל רצוני, אבל "לראות" אינו פועל רצוני. תמיד אפשר להביט אבל לא תמיד אפשר לראות. לכן גם אם פעלים אלה מתרחשים עכשיו (מה שהיה מצריך מדרך הטבע את זמן ההווה הממושך), נשתמש בזמן ההווה הפשוט (לא לשכוח "S" בגוף שלישי יחיד!).

להלן רשימה (לא מלאה) של הפעלים אלה:

hate לשנוא	love לאהוב	dislike ... לסלוד מ...	like לחבב, לאהוב
believe להאמין	forget לשכוח	remember לשכוח	prefer להעדיף
want לרצות	understand להבין	seem להיראות, נדמה	mean פירוש, להתכוון
own להיות בעלים של	belong להיות שייך	know לדעת	need להזדקק
owe להיות חייב	hear לשמוע	agree להסכים	cost לעלות כסף

דוגמאות:

This book is on sale now. it **costs** only \$5.-

Wow! I **like** this coffee!

I want to buy a new car. I **need** \$1000.-

ישנם פעלים בעלי שתי משמעויות, שאחת מהן יכולה לבוא בזמן ההווה הממושך ואחרת לא. למשל **THINK** (חושב). לפועל זה יש משמעות של "מאמין" כמו במשפט "אני חושב (סבור, מאמין) שזה יצליח". במקרה כזה זה **STATIVE VERB** שכן אמונה זאת אינה רצונית, ולכן נשתמש בהווה הפשוט גם אם המשפט נאמר לגבי רגע זה. לעומתו יש מובן נוסף למילה **THINK** והוא "שקוע במחשבות, מהרהר". במקרה כזה "אל תפריע לי! אני חושב (שקוע במחשבות, מהרהר)" הפועל הוא רצוני ויכול להופיע בהווה ממושך.

להלן רשימה של פעלים היכולים להיות גם פעלים רגילים וגם **STATIVE VERBS**:

STATIVE VERB	פועל רגיל
think סבור, מאמין	think מהרהר, שקוע במחשבות
have יש	have במקום פועל אחר (לאכול, לשתות, לעשן)
smell להדיף ריח	smell לרחרח
taste להיות בעל טעם מסויים	taste לטעום
see לראות	see פגוש
feel להרגיש	feel למשש

דוגמאות (המשפט הראשון בכל זוג הוא רצוני והשני לא רצוני):

John **is thinking** about his girlfriend. I **think** he is in love.

I **am having** a glass of wine. Sorry I don't **have** any beer.

She **is seeing** her doctor at 5:00. She **does not see** anything with her old glasses.

Why **are** you **smelling** the flowers? I can tell you which flower **smells** nice.

The cook **is tasting** the soup. The soup **tastes** good.

PAST SIMPLE – עבר פשוט

העבר הפשוט משמש לציון פעולה בעבר שהתבצעה, הסתיימה, וזמן הביצוע שלה ידוע. כל חריגה משלושת התנאים האלה תצריך שימוש בזמן אחר. אין צורך לחזור כל הזמן על ציון הזמן של הפעולה. מספיק ששני הצדדים יודעים על הזמן שבו מדובר (אם למשל הוא הזכר בתחילת השיחה וכל הזמן דנים באותו פרק זמן).

כמו בהווה הפשוט, גם בעבר הפשוט אין שום פועל עזר במשפט החיוב. כל מה שעלינו לעשות הוא להכניס את הפועל בצורת העבר (**PAST SIMPLE**). בשאלה ובשלילה נוסיף את פועל **TO DO** בצורת העבר (**DID**) והפועל הראשי עצמו יחזור לצורת הבסיס. נזכור שבכל מקרה שיש פועל עזר, הוא זה הנושא את סימן הזמן, בעוד שהפועל הראשי מסמל את המשמעות. רק אם אין פועל עזר (כמו בהווה פשוט ועבר פשוט במשפט החיוב) יצטרך הפועל הראשי לסמל גם את המשמעות וגם את הזמן.

הפעלים באנגלית מתחלקים לשניים:

1. פעלים רגילים – בהם צורת העבר הפשוט מורכבת מהפועל בצורת הבסיס עם סיומת של "ED". למשל – **helped** – **help**, **wanted** – **want**.
2. פעלים יוצאים מהכלל, בהם צורת הבסיס וצורת העבר שונים לגמרי. פעלים אלה יש ללמוד בעל פה מהרשימה (בכל מילון). למשל: **began** – **begin**, **brought** – **bring**.

דוגמאות: פעלים רגילים

Mary **lived** in New York in 2003.
Did Mary **live** in New York in 2003?
 Mary **did not live** in New York in 2003.

They **opened** a new restaurant on Smith Street yesterday.
Did they **open** an new restaurant on Smith street yesterday?
 They **did not open** a new restaurant on Smith street yesterday.

פעלים יוצאים מהכלל

Henry **won** \$500 on the lottery last week.
Did Henry **win** \$500 on the lottery last week?
 Henry **did not win** \$500 on the lottery last week.

We **lost** our way on the trip to the park last Sunday.
Did we **lose** our way on the trip to the park last Sunday?
 we **did not lose** our way on the trip to the park last Sunday.

חוקי כתיבה להוספת "ED" לפעלים רגילים בעבר פשוט:

1. אם הפועל מסתיים בשלוש האותיות האחרונות – עיצור - תנועה - עיצור, וההדגשה היא על ההברה האחרונה, מכפילים את העיצור האחרון לפני הוספת "ED". **stop** – **stopped**.
2. אם הפועל מסתיים באות "E" אחרי עיצור, נוסיף רק "D". **dance** – **danced**.
3. אם הפועל מסתיים באות "Y" אחרי עיצור, האות "Y" תיפול ונוסיף "IED" (**cry** – **cried**). אם האות "Y" באה אחרי תנועה, היא תישאר ונוסיף אחריה "ED" (**play** – **played**).

PAST PROGRESSIVE (PAST CONTINUOUS) – עבר ממושך

- משתמשים בזמן העבר הממושך לציון אחד מהמקרים הבאים:
1. פעולה מתמשכת בעבר שנקטעה ע"י פעולה קצרה יותר. הפעולה המתמשכת תבוא בעבר הממושך והפעולה הקצרה בעבר הפשוט.
  2. שתי פעולות ארוכות שהתרחשו באותו זמן בעבר.
  3. פעולה ארוכה בעבר שהתרחשה בטווח זמן ידוע.

מבנה הפועל בעבר הממושך: פועל **TO BE** בזמן עבר (**PAST TIPLE**) (ראה טבלה) + הפועל הראשי בתוספת "**ING**".

דוגמאות:

1. It **was raining** when I left home this morning.
Was it raining when I left home this morning?
 It **was not raining** when I left home this morning.

כאן הפעולה של ירידת הגשם היא הפעולה הארוכה ולכן באה בעבר ממושך. הפעולה של היציאה מהבית היא הפעולה הקצרה ולכן באה בעבר פשוט.

2. Ellen **was sleeping** while her brother was playing the piano.
Was Ellen **sleeping** while her brother was playing the piano.
 Ellen **was not sleeping** while her brother was playing the piano.

כאן ישנן שתי פעולות ארוכות שהתרחשו באותו זמן ולכן שתיהן מופיעות בעבר הממושך.

3. You **were talking** on the phone last night between 9 and 10.
Were you **talking** on the phone last night between 9 and 10?
 You **were not talking** on the phone last night between 9 and 10.

במקרה זה יש פעולה אחת ארוכה בעבר שהתבצעה בטווח ידוע (בין 9 ל-10 אתמול בערב).

כמו בזמן הווה ממושך, גם כאן חלים אותם חוקי כתיב על הוספת "**ING**" לפועל.

חוקי כתיב להוספת "**ING**":

1. אם הפועל מסתיים בשלוש האותיות האחרונות – עיצור - תנועה – עיצור, וההדגשה היא על ההברה האחרונה, מכפילים את העיצור האחרון לפני הוספת "**ING**". (begin – **beginning**, sit – **sitting**).
2. אם הפועל מסתיים באות "**E**" אחרי עיצור, האות "**E**" תיפול לפני הוספת "**ING**". (dance – **dancing**, move – **moving**).
3. האות "**Y**" לא נופלת בשום מקרה ומוסייפים לה "**ING**" כרגיל.

PRESENT PERFECT – הווה מושלם

ההווה המושלם משמש במקרים הבאים:

1. לציון פעולה שהתחילה בעבר ונמשכת עד להווה. יבוא עם מילים כמו *since, for*.
2. לציון פעולה שהתרחשה והסתיימה בעבר אבל פרק הזמן בו התבצעה עדיין נמשך (למשל – היום, בשלושת החודשים האחרונים, בזמן האחרון).
3. לציון פעולה שהסתיימה בעבר אבל פרק הזמן אינו מצויין. זמן הביצוע אינו חשוב, מה שחשוב הוא שהפעולה שהתקיימה משפיעה על ההווה.
4. לציון פעולה שהסתיימה זה עתה. זמן ביצוע הפעולה קרוב מאד להווה. יבוא עם מילים כגון: **yet, already, just**.

מבנה הפועל בהווה המושלם: פועל העזר **TO HAVE** בצורת ההווה (ראה טבלה) + הפועל הראשי בצורה השלישית (**PAST PARTICIPLE**).

הצורה השלישית של הפועל אינה זמן דיקדוקי. היא חייבת להופיע עם עוד פועל עזר (במקרה הזה **TO HAVE**, אבל יש גם צירוף של פועל עזר אחר). פועל העזר נותן את הזמן והפועל עצמו בצורה השלישית נותן את המשמעות. פועל רגיל שאינו יוצא מהכלל יקבל תוספת "**ED**" בצורה השלישית כמו בעבר רגיל. פעלים יוצאים מהכלל יש ללמוד מהרשימה.

דוגמאות:

1. They **have lived** here since 2004.
Have they **lived** here since 2004?
 They **have not lived** here since 2004.

מציין פעולה שהחלה בעבר ונמשכת עד להווה. הפועל הוא רגיל ולכן מסתיים ב "**ED**".

2. She **has studied** hard for the past two weeks. (Now she is at the beach.)
Has she **studied** hard for the past two weeks?
 She **has not studied** hard for the past two weeks.

פעולה שהחלה והסתיימה אבל פרק הזמן הזמן (השבועיים האחרונים) עדיין נמשך.

3. Someone **has stolen** my money. (I can not pay the bill.)
Has someone **stolen** my money?
 Someone **has not stolen** my money.

לא מצויין מתי התבצעה הפעולה אבל יש לה השפעה על ההווה. הפועל הוא יוצא מהכלל.

4. She **has** just **left** the room.
Has she just **left** the room?
 She **hasn't** just **left** the room. (צורה זאת אינה בשימוש)

הפעולה הסתיימה זה עתה. הפועל הוא יוצא מהכלל.

הווה מושלם ממושך – PRESENT PERFECT PROGRESSIVE

משמש לציון פעולה שהחלה בעבר, נמשכת עד להווה, ואמורה להימשך אל תוך העתיד.

בניגוד להווה המושלם הרגיל, שם הפעולה החלה בעבר ונמשכת עד להווה (אבל לא מדובר שתמשיך גם לעתיד), כאן מבינים שהפעולה תימשך גם הלאה. עם זאת במקרים רבים מבלבלים בין שני הזמנים האלה, אבל רק במקרה של פעולה שהחלה בעבר ונמשכת עד להווה (או גם לעתיד), לא בשאר הפונקציות של ההווה המושלם הרגיל.

מבנה הפועל בהווה המושלם הממושך: פועל העזר "TO HAVE" בהווה + פועל "TO BE" בצורה הרביעית (BEEN) + הפועל הראשי בתוספת "ING".

דוגמאות:

She **has been working** since 6 o'clock. (She still has work to do)
Has she been working since 6 o'clock?
 She **has not been working** since 6 o'clock.

הפעולה החלה בעבר, נמשכת בהווה, ועדיין לא הסתיימה. פועל העזר "TO HAVE" בהווה בגוף שלישי יחיד (SHE) מופיע בצורת "HAS" (ראה טבלה).

We **have been waiting** for the bus for half an hour. (It is not here yet)
Have we been waiting for the bus for half an hour?
 We **have not been waiting** for the bus for half an hour.

גם כאן הפעולה עדיין לא הסתיימה.

PAST PERFECT – עבר מושלם

משמש לציון פעולה בעבר שהסתיימה לפני פעולה אחרת בעבר. הפעולה המוקדמת ביותר תופיע בזמן העבר המושלם, ואילו הפעולה המאוחרת תהיה בעבר הפשוט. לא בכל מקרה שיש בו רצף של פעולות נפעיל את זמן העבר המושלם. נשתמש בו רק במקרים בהם חשוב הקשר בין הפעולות, או שהפעולה המאוחרת היא תוצאה של הפעולה המוקדמת.

הפועל בעבר המושלם מורכב מפועל "TO HAVE" בעבר (HAD) והפועל עצמו בצורה השלישית (PAST PARTICIPLE). צורה זאת תופיע בכל גוף.

דוגמאות:

She lost the pen which you **had given** her.
Did she lose pen which you **had given** her?
She did not lose the pen which you **had given** her.

כאן הפעולה המוקדמת היא נתינת העט (שמופיעה בעבר המושלם), ואילו הפעולה המאוחרת היא איבוד העט (שמופיעה בעבר הפשוט). היות והמשפט העיקרי הוא איבוד העט, יצרנו שאלה ושלילה על פועל האיבוד ולא הנתינה. ברוב המקרים העבר המושלם מופיע בתור משפט משני המתלווה למשפט העיקרי המאוחר יותר.

They told me everything they **had heard**.
Did they tell me everything they **had heard**?
They did not tell me everything they **had heard**.

הפעולה המוקדמת היא שהם שמעו משהו, והפעולה המאוחרת היא שהם סיפרו לי.

He left after he **had finished** cleaning his room.
Did he leave after he **had finished** cleaning his room?
He did not leave after he **had finished** cleaning his room.

קודם הוא סיים לנקות את החדר ורק אחר כך הוא עזב.

PASSIVE VOICE – דיבור סביל

הדיבור הסביל בא לשמש במקרים הבאים:

1. לציין סבילות שנגרמה כתוצאה של פעולה אחרת: "הוא נחטף על ידי טרוריסטים"
2. לציין פעולה מסויימת שבה זהות המבצע אינה חשובה. חשוב רק שהפעולה התבצעה: "הגשר נבנה לפני שנתיים" (בעברית ניתן לומר: "בנו את הגשר לפני שנתיים" בלי לציין את זהות המבצע).
3. לשנות את סדר המילים במשפט על מנת להדגיש את מקבל הפעולה ולא עושה הפעולה: "השימלה האדומה נקנתה על ידי שרה, ולא הירוקה".

צורת הדיבור הסביל בנויה מפועל העזר **TO BE** בכל זמן שנבחר (ראה טבלה), בהתאם למשפט, והפועל הראשי בצורה השלישית (**PAST PARTICIPLE**). פעלים רגילים המקבלים "**ED**" בעבר יקבלו "**ED**" גם בצורה השלישית. הפעלים האחרים יופיעו בכל טבלה של פעלים יוצאים מהכלל. במקרה שמציינים את מבצע הפעולה, נוסיף אותו בסוף המשפט אחרי המילה "**BY**" (על ידי). עם זאת, ציון מבצע הפעולה אינו הכרחי ולרוב מושמט.

בדיבור סביל גם בהווה פשוט וגם בעבר פשוט יופיע פועל העזר "**TO BE**" (כל אחד בצורה המתאימה לזמן שלו). למרות שנאמר שבהווה ועבר פשוט יכול להופיע רק פועל עזר "**TO DO**", הדבר נכון רק לגבי משפטים רגילים ולא לדיבור סביל. בשאלה ובשלילה נשתמש בפועל העזר **TO BE** הקיים כבר במשפט, והפועל הראשי ישאר בצורה השלישית.

דוגמאות:

The building **was destroyed** by the explosion.
Was the building **destroyed** by the explosion?
 The building **was not destroyed** by the explosion.

כאן המשפט הוא בעבר הפשוט ולכן בחרנו בפועל העזר "**TO BE**" בעבר הפשוט. מבצע הפעולה מצויין "**by the explosion**" היות וזה חשוב להבנת המשפט. המטרה בשימוש בזמן סביל כאן היה לציין סבילות.

This wine **is imported** from Italy.
Is this wine **imported** from Italy?
 This wine **is not imported** from Italy.

עושה הפעולה אינו מצויין כי לא חשוב מי מיבא את היין. חשוב שהוא מגיע מאיטליה. המשפט בהווה פשוט כי הוא מצויין אמת כללית.

John **was brought** to the hospital by ambulance, not David.
Was John **brought** to the hospital by ambulance?
 John **was not brought** to the hospital by ambulance.

כאן יש רצון להדגיש את העובדה שג'ון היה זה שהובא על ידי אמבולנס. זאת נעשה על ידי הבאת שמו של ג'ון לתחילת המשפט. הדרך היחידה לעשות זאת היא על ידי שימוש בדיבור סביל. הזמן הוא עבר והפועל הוא יוצא מהכלל (**bring – brought**).